

Finanční podmínky středních škol hodnotila ČŠI v 160 subjektech, z toho v 16 soukromých a v 6 církevních zřizovatelů. Více než čtvrtina těchto škol (42) nedokázala pokrýt veškeré náklady na svou činnost z přijatých zdrojů.

V kalendářním roce 2015 byly navýšeny celkové veřejné výdaje na střední vzdělávání ve srovnání s rokem 2014 přibližně o 4,4 % na 34 001,2 mil. Kč. Podíl výdajů na střední vzdělávání z celkových veřejných výdajů na školství tak činil 18,6 %. Jedná se o nepatrný nárůst proti minulému školnímu roku (0,4 %). Republikový normativ se ve srovnání s rokem 2014 nezměnil a činil 58 313 Kč. Výdaje na žáka se výrazně zvýšily o 11 028 Kč, došlo tak k nárůstu proti předcházejícímu roku o 16,9 %.

Školné v soukromých středních školách se pohybovalo v rozpětí od 300 do 3 500 Kč za měsíc, v jedné z hodnocených soukromých SŠ nebylo školné vybíráno.

Střední školy ve školním roce 2015/2016 hospodařily zejména s finančními prostředky poskytnutými ze státního rozpočtu podle § 160 školského zákona. Základní dotaci na zajištění vzdělávání vyplývající z potřeb podle platných učebních dokumentů pro příslušné obory vzdělání školy získávaly prostřednictvím normativů. Normativní způsob financování zaručoval poskytování prostředků podle skutečného počtu žáků (nejvýše do povolené kapacity zapsané v rejstříku škol a školských zařízení). Investiční výdaje a výdaje na provoz financovali zřizovatelé (nejčastěji kraje) ze svého rozpočtu. U škol zřizovaných registrovanými církvemi nebo náboženskými společnostmi byly ze státního rozpočtu financovány všechny výdaje, včetně provozních, s výjimkou výdajů na pořízení a zhodnocení dlouhodobého majetku. Financování výdajů soukromých škol z prostředků státního rozpočtu se řídilo zákonem č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením, ve znění pozdějších předpisů. Ve školním stravování byly mzdové náklady hrazeny zpravidla ze státního rozpočtu, věcnou režii financovali zřizovatelé (obec, kraj, stát) a strávníci platili náklady související se spotřebou potravin. Úplata za školní oběd žáků ve věku od 15 let se pohybovala od 20 do 37 Kč. Pokud se žák ocitl v dlouhodobě nepříznivé finanční situaci, škola zpravidla řešila možnost finanční podpory žáka pro zajištění jeho školního stravování s nestátními neziskovými organizacemi (nadace nebo nadační fondy).

Silnou stránkou v činnosti mnoha středních škol bylo využívání dalších zdrojů financování. Většina středních škol se pro zlepšení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání zapojila do řady projektů na lokální, regionální i celostátní úrovni, často realizovaných za finanční podpory Evropské unie (79,3 % škol). Školy v projektech vystupovaly jako jejich nositelé, případně partneři. Dalšími významnými zdroji financování byly rozvojové programy MŠMT (85,2 % škol), doplňková činnost (67 % škol) a sponzorské dary (59,6 % škol). Využití dalších finančních prostředků bylo v 99,5 % středních škol účelné. Ve školním roce 2015/2016 byly na podporu středního vzdělávání vyhlášeny rozvojové programy „Financování asistentů pedagoga pro děti, žáky a studenty se zdravotním postižením a pro děti, žáky a studenty se sociálním znevýhodněním“, „Kompenzační učební pomůcky pro žáky se zdravotním postižením a pro děti, žáky a studenty se sociálním znevýhodněním“, „Rozvojový program na podporu organizace a ukončování středního vzdělávání maturitní zkouškou na vybraných školách v podzimním zkušebním období roku 2015“, „Rozvojový program na podporu odborného vzdělávání v roce 2015 a 2016“, „Podpora přípravy sportovních talentů na školách s oborem gymnázium a gymnázium se sportovní přípravou“, „Hodnocení žáků a škol podle výsledků v soutěžích – Excellence středních škol 2015“, „Zvýšení platů pracovníků regionálního školství na rok 2015 a 2016“, „Rok 2015 – rok technického vzdělávání“, „Rozvojový program na podporu školních psychologů a školních speciálních pedagogů ve školách“, „Kompenzační učební pomůcky pro žáky se zdravotním postižením v roce 2016“, „Podpora sociálně znevýhodněných romských žáků středních škol“, „Podpora integrace romské komunity“ a dotační programy pro oblast primární prevence rizikového chování žáků. Financování prostřednictvím rozvojových programů MŠMT umožnilo řešení ekonomických potřeb ve vzdělávání, které nebylo možné promítnout do republikových normativů.